

Sermaye çıkarları için ne ölmek ne de öldürmek istiyoruz!

Son yıllarda Almanya'nın önde gelen siyasetçilerinin en sık tekrarladıkları tek bir söz var: "Almanya savaş kabiliyeti kazanmalı, Alman halkı savaşa hazırlanmalı."

Sorun tek başına Alman siyasetçilerin değil. ABD, Fransa, Türkiye, bütün NATO üyesi ülkeler hızla silahlanıyorlar. Dünyanın dört bir yandaki irili ufaklı diğer güçler de benzer durumdadır. Sorunun kaynağında emperyalist-kapitalist sistemin girdiği bunalım yatıyor. Sistem içinden yükselen Çin'in sanayi-ticari rekabetine dayanamayan Almanya, tıpkı diğer batılı emperyalist güçler gibi ekonomik sorunlarını, savaş endüstrisini devreye sokarak çözmek istiyor.

Bunun sonucunun büyük bir savaş olacağını, I. ve II. Dünya Savaşlarından biliyoruz.

Silahlanmayı ve savaşı kışkırtan, bundan büyük kazanç sağlayan toplumun çok küçük bir bölümünü oluşturan sermayedarlardır. Bunun propagandasını yapanlar da sermayenin siyasetteki, medyadaki temsilcileridir. Bu silahları kullanması, yani ölmesi istenen ise milyonlarca genç yaştaki emekçilerdir.

Emekçi sınıflardan gelen gençlerinin ciddi bir kısmına iş, eğitim, konut, kısaca insan onuruna yakışır bir gelecek perspektifi sağlayamayan sermaye düzeni, gençlere tek çözüm olarak asker olmayı, ölmeyi-öldürmeyi gösterebilmektedir.

Tıpkı diğer akranları gibi aynı sorunları, hatta bunları bazen daha da ağır yaşayan göçmen kökenli gençler de militarizmin hedefinde. Federal Ordu sadece reklam panolarında değil, okul içlerinde de "Macera-demokrasi-düzenli gelir" propagandasıyla gençleri cezbetmeye çalışıyor.

Peki çözüm zorunlu askerliğe karşı çıkmaktan mı geçiyor?

Savaşa karşı olan gençler, onların ebeveynleri, kısaca savaştan çıkarı olmayan ve çıkacak bir savaşın ilk kurbanı olacak emekçiler ne yapmalı?

Düzenin insanları bütün propaganda araçlarıyla uyuşturmaya çalıştığı bir ortamda "Yoklamaya giderken esrar iç, çürüğe çık!" laubaliliğini ciddiye almayacaksak, sermayenin çıkarları uğruna emekçilerin çocuklarının ölmeye ve öldürülmeye gönderilmesine karşı bütünlüklü bir siyasi karşı koyuş geliştirmemiz gerekiyor.

Komünistler, her durumda emperyalist savaş hazırlıklarına ve sermaye çıkarları için çıkarılan savaşlara karşıdır. Diğer yandan, ülkenin gerektiğinde savunulması için ama daha önemlisi, emekçiler hakları için sokağa çıktıklarında, aralarında onların yanında mücadeleye katılacakların olduğu bir savunma gücü, toplumsal bir yükümlülük olmalıdır.

Ordunun profesyonel askerlerden oluşması ise, sadece ordunun topluma yabancılaşmasına yarar.

Bundan dolayı ordu, askerlik görevi ve emperyalist savaşlara bakışımız, bir ilke olarak sermaye karşıtlığı, emperyalizme karşı mücadele tarafından belirlenmektedir. Bunun gerçekleşebilmesi için de zorunlu olan sosyalizm mücadelesidir.

Ancak o zaman gölgelerle değil gerçekle, yani asıl tehlike olan, savaşa gereksinim duyan sermaye düzeni ile mücadele edebiliriz.

Gerçek barış için sosyalizm!

TKP Almanya
04.12.2025

